

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

1

בפני כב' השופטת איריס ארבל-אסל

1. א', ת.ז. XXXXXX

תובעת

נגד

1. ב', ת.ז. XXXXXX

נתבע

2

3

פסק דין

4

1. בתביעה של הפרק, עותרת התובעת להורות כי היתה ידועתו בציבור של המנוח משך 33 שנים ועד אשר הלך לבית עולמו וכן להורות כי מחצית הרכוש והזכויות אשר צבר המנוח במהלך החיים המשותפים שייכת לתובעת אשר זכאית – בנוסף - לרשת את המנוח מכוח סעיף 55 לחוק הירושה, תשכ"ה-1965.

9

רקע עובדתי בתמצית

2. התובעת ילידת שנת XXXX; המנוח יליד שנת XXXX.

3. המנוח הלך לבית עולמו ביום XX.XX.XXXX.

4. הנתבע הינו בנו של המנוח, אשר נקבע בצוואת המנוח כיורשו היחיד.

5. ביום 16.9.10 הגישה התובעת את התובענה שבכותרת, במסגרתה עותרת להכיר בה כמי שהייתה ידועה בציבור של המנוח וזכאית למחצית מנכסיו, כמו גם לקבלת כספים ורכוש מהעזבון. בפרט, עותרת התובעת לקבלת הזכויות במחצית מהדירה בה התגוררו הצדדים ברח' XXXX ב-XXXX (להלן – "הדירה").

6. במקביל, הגישה התובעת תביעה לקבלת מזונות מהעזבון (תמ"ש 25656-09-10; להלן – "התביעה למזונות").

7. הנתבע עתר למחיקתן על הסף של שתי התובענות, בין היתר, נוכח היעדר יריבות בשל העובדה שבאותה העת טרם התבקש - וממילא טרם ניתן - צו לקיום צוואת המנוח. עוד נטען כי עזבון המנוח ממילא ריק מנכסים והדירה בה התגוררו הצדדים לא הייתה שייכת למנוח, אלא לנכדתו – בתו של הנתבע.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

8. שתי התובענות התנהלו בפני כב' השופטת הבכירה עליסה מילר, עד לפרישתה מכס השיפוט בראשית שנת 2014.
9. ביום 1.5.2011 התקיים דיון קדם משפט בשתי התובענות במאוחד. במסגרת הדיון, הורתה כב' השופטת מילר לנתבע להגיש בקשה לצו קיום צוואה על מנת שניתן יהיה לדון בתובענות.
10. ביום 2.4.2012 הודיעה התובעת כי צו קיום צוואה אחר המנוח ניתן ביום 22.3.12.
11. נוכח שהותה של כב' השופטת מילר בשבתון, דיון קדם משפט נוסף התקיים רק ביום 14.2.13.
12. נוכח טענת הנתבע לפיה היה העיזבון באותה העת ריק מנכסים, ביקשה התובעת למחוק את התביעה למזונות מהעיזבון תוך שמירה על זכויותיה. מנגד, התובעת עמדה על כך שיש לברר את התביעה שבכותרת, תוך שהיא טוענת כי הדירה נרשמה על שם בתו של הנתבע מטעמי מס בלבד. משכך, עתרה התובעת להגיש כתב תביעה מתוקן, אשר יכלול גם את בתו של הנתבע אשר רשומה כבעלים של הדירה.
13. כב' השופטת מילר נעתרה לבקשותיה של התובעת והתביעה למזונות נמחקה; כן הותר לתובעת להגיש כתב תביעה מתוקן בתובענה שבכותרת.
14. ביום 24.3.13 הגישה התובעת כתב תביעה מתוקן, כנגד הנתבע ואחת מבנותיו. בכתב התביעה המתוקן נכלל סעד של מזונות מהעיזבון.
15. ביום 13.5.13 הגיש הנתבע בקשה לדחיית התביעה המתוקנת על הסף ככל שהיא נוגעת לבת אשר צורפה לכתב התביעה, מחמת היעדר יריבות. הנתבע טען כי הבת אשר צורפה לכתב התביעה אינה, ומעולם לא היתה, הבעלים של הדירה או נרשמה ככזאת.
16. התובעת התנגדה לבקשה וטענה כי אין לדחות את התביעה על הסף בטרם התבררו פני הדברים לעומקם.
17. נוכח פרישתה של כב' השופטת מילר, נותבו התובענות לטיפול במרץ 2014.
18. ביום 2.9.2014 התקיים לראשונה קדם דיון בפניי. במסגרת הדיון, הוסכם כי כתב התביעה יתוקן פעם נוספת, באופן שתמחק בתו של הנתבע אשר צורפה נוכח שגגה ובמקומה תצורף הבת הרלוונטית, הגב' ג', אשר על שמה היתה רשומה הדירה בזמנים הרלוונטיים (להלן – "ג"). כן הוסכם כי כל הסעיפים הנוגעים למזונות ימחקו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

19. משחלפו חודשיים ממועד הדיון וכתב התביעה לא תוקן, נרשמה התובענה ביום 3.11.14
למחיקה מחמת חוסר מעש.
2
20. רק ביום 2.12.14 הוגש כתב התביעה המתוקן כנגד הנתבע וכנגד ג'. יחד עם זאת, התובענה
לא הומצאה לידי ג' אלא לידי ב"כ הנתבע בלבד, אשר נרשמה על ידי התובעת כמי שמייצגת
גם את בתו של הנתבע.
5
21. ביום 28.1.15 הוגש כתב הגנה מטעם הנתבע. בכתב ההגנה הבהירה ב"כ הנתבע כי היא אינה
מייצגת את ג' אלא את הנתבע בלבד, ועל כן כתב התביעה לא הומצא לידיה של ג' מעולם.
7
22. משלא הוגש כל דבר נוסף לתיק, הוריתי ביום 9.3.15 על הגשת תצהירי עדות ראשית ונקבע
מועד לקדם משפט מסכם.
9
23. ביום 25.3.15 הוגשו תצהירי עדות ראשית מטעם התובעת.
10
24. ביום 3.5.15 הוגשו תצהירי עדות ראשית מטעם הנתבע.
11
25. ביום 13.5.15 התקיים בפניי דיון קדם משפט מסכם, במסגרתו נקבעו מועדים להוכחות.
12
26. לאחר שהנתבע התריע בשנית על כך שכתב התביעה טרם הומצא לידי ג', הוריתי כי בנסיבות
אלה אין טעם בקיום הוכחות ועל התובעת לבצע ראשית מסירה כדיון של כתב התביעה לידי
ג'. כן הוריתי כי המועד הראשון אשר נקבע לקיום הוכחות ישמש מועד קדם משפט נוסף
במסגרתו תינתנה הוראות נוספות, ככל שיידרש.
16
27. ביום 26.10.15 התקיים הדיון אשר הומר מדיון הוכחות לקדם משפט.
17
28. במסגרת הדיון, הסכימו הצדדים כי ג' תימחק מכתב התביעה ותגיש תצהיר עדות ראשית
כחלק מעדויות הנתבע. בנוסף, הסכימו הצדדים כי שמיעת ההוכחות תחל כבר באותו
המועד.
20
29. נוכח האמור, החלה ביום 26.10.15 מסכת שמיעת הראיות. כן התקיימו דיוני הוכחות
נוספים בימים 27.10.15, 25.1.16, 26.1.16 ו-26.6.16.
22
30. סיכומים מטעם התובעת הוגשו ביום 6.9.16.
23
31. ביום 31.10.16 הגיש הנתבע סיכומים מטעמו בחריגה של 7 עמודים ממגבלת העמודים
שנקבעה. נוכח האמור, הוריתי לנתבע להגיש סיכומים מתוקנים באורך הנדרש ואלו הוגשו
ביום 9.11.16.
26
32. סיכומי תשובה הוגשו ביום 29.11.16.
27

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 למען שלמות התמונה, במעמד הדיון מיום 26.10.15 ובטרם החלה חקירת התובעת, 33
2 ביקש ב"כ התובעת לצרף לתיק בית המשפט חוות דעת רפואית לעניין מצבה הקוגניטיבי של
3 התובעת. ב"כ התובעת טען כי אף שהתובעת איננה בגדר חסויה ואין בדעתו לעתור למינוי
4 אפוטר' לדין, מצבה הקוגניטיבי לקוי ויש להתחשב בכך בנסיבות התובענה. נוכח התנגדות
5 ב"כ הנתבע, הוריתי כי על ב"כ התובעת להגיש בקשה מסודרת אשר תועבר לתגובת הצד
6 שכנגד.
- 7 ביום 29.12.15 הגישה התובעת בקשה להגשת חו"ד רפואית ומסמכים רפואיים נלווים 34
8 לעניין מצבה הבריאותי והנפשי של התובעת. ב"כ התובעת טען כי יש בחו"ד בכדי לשפוך
9 אור על התנהלותה של התובעת והיותה תמימה ונוטה להיענות לבקשות של הסובבים
10 אותה.
- 11 ביום 18.1.15 הוגשה תגובת הנתבע. הנתבע התנגד לצירוף חוות הדעת וטען כי היא אינה 35
12 רלוונטית לתובענה, מקום בו לא הועלתה בכתב התביעה כל טענה רפואית כעילת תביעה
13 המצדיקה חוות דעת רפואית. בנוסף, טען הנתבע כי התיק מתנהל משך למעלה מחמש שנים,
14 במהלכם לא נתבקש לצרף מסמכים רפואיים כלשהם.
- 15 בתשובתה, טענה התובעת כי לא ייגרם לנתבע כל נזק אם תתקבל חוות הדעת הרפואית 36
16 לתיק בית המשפט וכי בה לשפוך אור על יכולתה המוגבלת של התובעת להתמודד בין מערך
17 מתוחכם ועוין סביבה, כדוגמת הנתבע אשר לא אהב את התובעת ואת קשריה עם אביו
18 המנוחה, התנכר לה, התעלם מקיומה ולבסוף דאג לנשלה.
- 19 בהחלטה מיום 24.1.16 דחיתי את הבקשה לצירוף חוות הדעת וקבעתי כי אין די בכך 37
20 שהצירוף לא יגרום נזק לצד השני ויש להצביע על רלוונטיות ממשית של המסמך שצירופו
21 מבוקש. נוכח העובדה שאף אחת מעילות התביעה לא נסמכה על מצבה הקוגניטיבי של
22 התובעת, הוריתי כי חוות הדעת אינה רלוונטית לסוגיה העומדת על הפרק ואין מקום
23 לצרפה לתיק בית המשפט.
- 24 לאור כל האמור לעיל, כעת ניתן פסק הדין. 38
- 25 **טענות הצדדים**
- 26 התובעת טוענת כי היא והמנוח היו בני זוג ידועים בציבור החל משנת 1976 ועד ליום פטירת 39
27 המנוח בשנת 2010. התובעת טוענת כי היא והמנוח חיו יחדיו כזוג נשוי לכל דבר ועניין
28 וניהלו משק בית משותף.
- 29 כן טוענת התובעת כי המנוח היה המפרנס העיקרי בעוד התובעת הייתה אחראית על החזקת 40
30 וניקיון הבית.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 התובעת טוענת כי בסך הכל, היא והמנוח התגוררו יחדיו במשך 33 שנים, כאשר החל משנת
2 1991 ועד למותו של המנוח, התגוררו בדירה נשוא התובענה.
- 3 התובעת טוענת כי הדירה נרכשה מכספו של המנוח ואמורה הייתה אמורה להירשם על שמו
4 או לחלופין, על שם המנוח והתובעת במשותף; אולם, המנוח בעצה אחת עם הנתבע, עשו כל
5 שלא ידם על מנת למנוע בזדון מהתובעת זכויות ורכוש ועל כן רשמו את הדירה על שם ג',
6 בעת שהייתה חיילת וברור שלא הייתה יכולה לרכוש את הדירה מכספה.
- 7 התובעת טוענת כי הדירה תוחזקה על ידי בני הזוג ושימשה למגוריהם מיום שנרכשה ועד
8 למותו של המנוח, ולג' אין ומעולם לא הייתה זיקה לדירה.
- 9 התובעת טוענת כי המנוח הותיר אחריו רכוש רב, לרבות הדירה, שבאופן פורמלי רשומה על
10 שם ג' בשל ההתנהלות המשפחתית ששררה בתוך המשפחה המורחבת של המנוח.
- 11 התובעת טוענת כי היא זכאית מכוח חזקת השיתוף לקבלת מחצית מכל אותם כספים ו/או
12 זכויות ו/או הטבות שהיו בבעלותו של המנוח ו/או היו שייכות למנוח אולם הועלמו במכוון
13 על ידי הנתבעים ו/או מי מהם במשך השנים ובטרם מותו של המנוח כדי להסתירם
14 מהתובעת.
- 15 מנגד, טוען הנתבע כי בין המנוח והתובעת כלל לא התנהל קשר זוגי, אלא המנוח נתן
16 לתובעת להתגורר בביתו כדיירת מתוך רגשות חמלה, כיוון שלא היה לה מקום להתגורר בו,
17 ועם הזמן אף היווה לה מעין בית אומנה.
- 18 הנתבע טוען כי במהלך כל השנים, עשו התובעת ובני משפחתה מאמצים להשיא אותה
19 באמצעות שידוכים ע"י קרובים, רישום למשרד שידוכים וכו'. כן טוען הנתבע כי במהלך
20 השנים התרועעה התובעת עם בני זוג פוטנציאליים רבים למטרת נישואין, הכל בגלוי
21 ובידיעת המנוח ומשפחתו.
- 22 הנתבע טוען כי התובעת והמנוח ניהלו חיים נפרדים לחלוטין, ישנו בחדרים נפרדים,
23 התובעת נהגה לחזור הביתה מעבודתה מדי יום ולהסתגר בחדרה בעוד המנוח בילה את רוב
24 שעות היום בביתו של הנתבע או בסלון דירתו.
- 25 הנתבע טוען כי בין המנוח והתובעת הייתה הפרדה מוחלטת, כל פריט בבית סומן כשייך
26 למנוח או לתובעת ולא היו להם חפצים משותפים. הנתבע טוען כי התובעת מעולם לא
27 נאלצה לדאוג למשק הבית, שכן אחותו של הנתבע ואשתו בישלו עבור המנוח וכאשר זה לא
28 התאפשר, הנתבע שכר עבור המנוח מבשלת או לקח אותו לאכול במסעדות. כן טוען הנתבע
29 כי הוא זה שטיפל בכל ענייניו של המנוח, לרבות עניינים רפואיים וכלכליים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

דיון והכרעה

- 1
- 2 50. הנטל הרובץ על התובעת במסגרת תובענה זו הינו כבד במיוחד, שכן לפניו שלוש משוכות
- 3 לעבור: הראשונה, להוכיח שאכן הייתה הידועה בציבור של המנוח; השנייה, שהנכסים
- 4 נשוא התביעה, אשר רשומים על שם צדדים שלישיים, הינם למעשה של המנוח; השלישית,
- 5 כי התובעת והמנוח התכוונו לקיים שיתוף בנכסים האמורים.
- 6 51. אומר כבר עתה, כי בין אם התובעת תוכר כידועה בציבור של המנוח ובין אם לאו, ואף
- 7 בהנחה שהנכסים נשוא התביעה הינם של המנוח, הרי שהתובעת אינה יכולה לזכות בסעד
- 8 המבוקש כיוון שאף לשיטתה שלה, לא הייתה למנוח כוונת שיתוף – כפי שיבואר להלן.

כוונת שיתוף

- 9
- 10 52. הלכה היא, כי גם אם ייקבע שבני זוג חיו כ"ידועים ציבור", אין בכך בכדי להחיל עליהם
- 11 באופן אוטומטי את חזקת השיתוף ואין להסיק כי רכוש שנרכש ע"י מי מהם בנפרד, הינו
- 12 רכוש משותף. על מנת שתחול הלכת שיתוף לגבי רכוש נפרד כזה – יש להוכיח כוונת שיתוף
- 13 מפורשת (ע"א 52/80 שחר נ' פרידמן פ"ד ל"ח(1) 433; ע"א 4385/91 סלם נ' כרמי פ"ד
- 14 נ"א(1) 537; בר"ע 1468/96 יקותיאל נ' יקותיאל תק-על 873 (2) 1996; ע"א 65/89
- 15 מוסטפא נ' מטוע פ"ד מ"ד (4) 197; ע"א 749/82 מוסטון נ' וידרמן פ"ד מ"ג (1) 278; ע"א
- 16 625/83 ברקוביץ נ' בודניה פ"ד מ"א(4) 581).
- 17 53. עוד נקבע, כי על הטוען לשיתוף מוטל נטל ראיתי מוגבר להוכיח את כוונת השיתוף. ראה
- 18 למשל ע"א 52/80 הנ"ל, עמ' 459:
- 19 "אין חולק, כי מהעובדה בלבד, שגבר ואישה חיים ביחד בנסיבות בהן ידועים הם
- 20 בציבור כבני-זוג נשואים, אין עדיין להסיק, שרכוש, שנרכש על-ידי כל אחד מהם
- 21 בנפרד, רכוש משותף הוא. ... למעשה, מבססים בתי המשפט את מסקנתם בדבר
- 22 שיתוף בני הזוג בנכסים על "הסכם מכללא" ביניהם, שאת קיומו ניתן ללמוד מכל
- 23 הנסיבות".
- 24 54. משמעות הדבר, היא כי נטל ההוכחה הרובץ על ידוע בציבור הטוען לשיתוף ברכוש - כבד
- 25 יותר מנטל ההוכחה כאשר מדובר בבני זוג נשואים.
- 26 55. זאת ועוד: ההלכה מוסיפה ומורה, כי אף אם יקבע כי ש להחיל את הלכת השיתוף, הרי
- 27 שהיות הצדדים 'ידועים בציבור' – ולא נשואים - הינה בעלת משמעות לעניין היקף תחולתה
- 28 של הלכת השיתוף. ראה למשל ע"א 4385/91 הנ"ל, עמ' 349:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 "העובדה שבני-זוג מקיימים חיי-צוותא מבלי למסד את הקשר שביניהם באקט
2 פורמלי של נישואין (ובייחוד כשהם נוהגים כך מתוך בחירה ולא בשל היותם
3 מנועים מלהינשא) אינה חסרת משמעות. לעתים עשויה עובדה זו להעיד על
4 ארעיות הקשר שבין בני הזוג, או על היותו קשר בלתי-מחייב, ובכך לשלול כוונת
5 שיתוף ... אך קיום חיי-צוותא ללא נישואים עשוי להיות בעל משמעות, לא רק
6 לעניין עצם תחולתה של הילכת השיתוף על בני-זוג "ידועים בציבור", אלא גם
7 (ואולי אף בעיקר) לעניין היקף תחולתה של הילכת השיתוף על בני-זוג כאלה
8 בנכסים..."
- 9 משמעות הדברים היא, כי היקף הלכת השיתוף בין ידועים בציבור מוגבל לאותם נכסים .56
10 אשר נצברו במהלך החיים המשותפים ומשמשים את הצדדים בחיי היום-יום, או נרכשו על
11 ידם במשותף, כדוגמת תכולת הדירה, המכונית המשותפת ולהבדיל, לדוגמא, מנכסים
12 עסקיים. ראה ע"א 4385/91 הנ"ל, עמ' 350 :
- 13 "אמור מעתה, כי בעוד שביחס לבני-זוג נשואים, הרי שבהעדר ראיה לסתור, די
14 בהתקיימות התנאים להקמתה של חזקת שיתוף (קרי: אורח חיים תקין ומאמץ
15 משותף) כדי להחיל עליהם דין שיתוף ביחס לכל נכסיהם מכל סוג שהוא, הרי
16 שביחס לבני-זוג "ידועים בציבור", הקמתה של חזקת שיתוף - שלא הובאו ראיות
17 לסתירתה - עשויה להעיד רק על שיתוף בנכסים המשמשים את בני-הזוג בחייהם
18 היומיומיים, או שנרכשו על-ידם במשותף. להחלת דין שיתוף על נכסים אחרים
19 של מי מהם, ולו גם כאלה שנצברו על-ידיו בתקופת החיים המשותפים, תידרש
20 ראיה נוספת כלשהי, שתעיד (לפחות באורח נסיבתי) על כוונת שיתוף בנכס
21 המסוים (או בכלל נכסיו) של בן-הזוג."
- 22 מכל האמור לעיל נובע, כי אף אם אצא מנקודת הנחה כי התובעת והמנוח היו ידועים .57
23 בציבור, הרי שאין די בכך כדי לקבוע שעל הצדדים חלה הלכת השיתוף ועל התובעת להביא
24 ראיות לכוונת שיתוף מפורשת.
- 25 בנסיבות המקרה שלפניי, לא נוכחתי כי התובעת הרימה את הנטל המוטל עליה בכדי
26 להוכיח כוונת שיתוף, ולו המצומצמת ביותר.
- 27 הטענה העיקרית של התובעת, כפי שהיא משתקפת מכתבי הטענות, מכוונת כלפי הדירה בה
28 התגוררה עם המנוח.
- 29 כידוע, דירת המגורים הוכתרה ל"גולת הכותרת של חזקת השיתוף" והנטל הרובץ על התובע .60
30 שיתוף בה הוא קטן יחסית (ע"א 806/93 יי הדרי נ' ש' הדרי, פ"ד מח(3) 685; א' רוזן-צבי,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 דיני המשפחה בישראל – בין קודש לחול (פפירוס, תש"ן) 153-154; ע"א 741/82 מי
2 פיקטנבאום נ' ד' פיקטנבאום ואח', פ"ד לח(3) 022, בעמ' 26; ע"א 1918/92 עירית פרבר נ'
3 עמיחי פרבר, פ"ד מח(4) 540.
- 4 61. יחד עם זאת, בנסיבות המקרה שלפניי, לא נוכחתי כי התובעת עמדה בנטל להוכיח כוונת
5 שיתוף בדירה – אלא ההיפך המוחלט, ואבאר.
- 6 62. בנסיבות המקרה שלפניי, הדירה בה התגוררה התובעת עם המנוח אינה רשומה - ומעולם
7 לא הייתה רשומה - על שם המנוח, אלא נרשמה מיום רכישתה על שם נכדתו של המנוח, ג'.
8 לטענת התובעת, הדירה נרכשה על ידי המנוח ומכספיו והלכה למעשה, היה המנוח הבעלים
9 של הדירה והרישום על שם ג' הינו פיקטיבי בלבד.
- 10 63. אף אם אניח, כטענת התובעת, כי המנוח היה הבעלים של הדירה (ולא נוכחתי כי כך הדבר),
11 הרי שהעובדה כי המנוח בחר לרשום את הדירה באופן פיקטיבי על שם נכדתו, ולא על שמו,
12 מעידה על כך שהתובע פעל באופן מכוון על מנת למנוע כל הסתברות ליצירת שיתוף בדירה
13 עם התובעת.
- 14 64. ויובהר: הדירה נרכשה בשנת 1999, בעוד שהתובעת טוענת כי היא והמנוח היו בני זוג
15 ידועים בציבור החל משנת 1976. היינו, הדירה נרכשה לאחר 23 שנות קשר זוגי, לכאורה.
16 בנסיבות אלה, ככל שבחר המנוח במודע לרשום את דירת המגורים אשר רכש על שם צד
17 שלישי, הרי שבכך הביע את רצונו המובהק שלא ליצור זיקה לנכס, במטרה להרחיקו מידיה
18 של התובעת ועל מנת שלא ייווצר בו שיתוף.
- 19 65. אף התובעת עצמה הודתה בכתב התביעה כי המנוח פעל לרישום הדירה על שם נכדתו, על
20 מנת למנוע מהתובעת זכויות. וראה בכתב התביעה המתוקן מיום 2.1.14, סעיף 21:
- 21 "המנוח בעצה אחת עם בנו הנתבע 1, עשו ככל שלא ידם כדי למנוע בזדון
22 זכויות ורכוש מהתובעת בכל דרך שהיא.
- 23 בהתאם לדרך זו הדירה נרשמה על שמה של נכדת המנוח (הנתבעת 2), אחת
24 מבנותיו של בנו ב' (הנתבע 1)..."
- 25 66. לא זו אף זו: בסמוך לאחר רכישת הדירה בשנת 1999, הוחתמה התובעת על טופס "אישור
26 והתחייבות", בו היא מצהירה כדלקמן (נספח א' לתצהיר העדות הראשית של הנתבע):
- 27 "1. הנני מתגוררת מזה כ-8 שנים בדירה הנמצאת בXXXXX בXXXXX, הידועה
28 כתת חלקה XX חלקה XX בגוש XXXX (להלן – הדירה), ואשר הייתה מושכרת
29 בשכירות חופשית מן הבעלים ה"ה XXXX על-ידי מר [המנוח].

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

2. מעמדי בדירה היה והינו מעמד של ברת-רשות, ומעולם לא שולמה על-ידי כל תמורה עבור המגורים בדירה.
3. ידוע לי כי הגב' ג', נכדתו של [המנוח] רכשה את הדירה מה"ה XXXX, וכי החל מחודש יוני 99, או בסמוך לכך, תועבר הדירה לבעלותה של ג', כאמור.
4. הנני מצהירה כי ככל שהגב' ג' תאפשר לי להתגורר בדירה, וכל עוד אתגורר או אמצא בדירה, הרי שיהיה זה מכח הסכמתה של ג', מתוך רצונה החופשי, בלא שתהיה מוטלת עליה חובה כלשהיא מכח כל דין לעשות כן.
5. הריני מצהירה כי ידוע לי כי אין לי ולא יהיו לי זכויות מכן מין וסוג בדירה.
6. הריני מצהירה כי אין לי כל זכויות למדור מה"ה XXXX הנ"ל, או מי מהם, כי אין לי זכות לחזקה, לשכירות, לבעלות, לדמי מפתח, לדמי שימוש, לדמי מפתח או לדמי פינוי בקשר עם הדירה.
7. הנני מתחייבת לפנות את הדירה מכל חפץ השייך לי, לא יאוחר מתום 30 יום ממועד הודעה שתיתן לי ג', א כל הבא בנעליה, על רצונה כי אפנה את הדירה.
8. ידוע לי כי הרשות הניתנת לי להתגורר בדירה, ככל שתינתן, הינה אישית ואינה ניתנת להעברה".
67. התובעת טוענת כי הוחתמה על ההתחייבות הנ"ל במרמה, תוך שהמנוח טען בפניה כי מדובר בחתימה על נושא אחר לגמרי (פרוטי' 26.10.15, עמ' 29 שי 1-7; עמ' 32 שי 19-עמ' 33 שי 16). התרשמתי כי גרסתה של התובעת לעניין זה אינה מתקבלת על הדעת, בפרט שעה שהתובעת הודתה כי ידעה בברור את תוכנו האמיתי של המסמך לכל המאוחר בשנת 2009, כעשר שנים לאחר חתימתו, בזמן שהמנוח עדיין היה בין החיים, אולם לא פנתה אל המנוח בבקשה לבטל אותו (פרוטי' 26.10.15, עמ' 33 שי 17-22).
68. כך או כך, אף אם נכונה גרסתה של התובעת לפיה הוחתמה על המסמך בעורמה, אין בכך רלוונטיות לעניין שלפניי, שכן אינני נדרשת לבחון את תוקף ההתחייבות, אלא את כוונתו של המנוח לעניין שיתוף התובעת בדירה. ברור מאליו, כי הכוונה העומדת מאחורי החתמת התובעת על המסמך האמור, הינה למנוע ככל הניתן יצירת שיתוף של התובעת בדירה.
69. נוכח האמור, נוכחתי כי לא הייתה כוונת שיתוף מצד המנוח ביחס לדירה.
70. משלא עמדה התובעת בנטל להוכיח כוונת שיתוף מצד המנוח בדירה בה התגוררה עם המנוח, על אחת כמה וכמה שלא ניתן לומר כי עלה בידה להוכיח שיתוף בנכסים החורגים

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 ממסגרת הנכסים המשמשים את הצדדים בחיי היום יום, כגון בית העסק "XXXXX",
2 אשר הנטל להוכחת שיתוף בהם כבד אף יותר.
- 3 71. יובהר, כי גם נכסים חיצוניים אלה, לרבות העסק לעיל, אינם רשומים על שם המנוח אלא
4 על שם צדדים שלישיים, אשר אינם צד לתובענה שלפניי, וביחס אליהם לא הביאה התובעת
5 כל ראיה ממנה ניתן ללמוד כי הבעלות בהם הינה של המנוח.
- 6 72. על כך יש להוסיף, כי ממכלול הראיות אשר הונחו בפניי עולה כי ככלל, התובעת והמנוח
7 התנהלו בהפרדה רכושית מוחלטת, לא היה להם חשבון בנק משותף לניהול משק הבית
8 והתובעת הודתה כי במהלך כל 33 השנים בהם התגוררו תחת קורת גג אחת, לא רכשו אף
9 נכס במשותף (פרוט' 26.10.15, עמ' 41 ש' 14-15).
- 10 73. מכל האמור עולה, כי לא הייתה כוונת שיתוף בין המנוח לבין התובעת ואף לו היו מוכרים
11 כ"דועים בציבור", לא הייתה התובעת זכאית לסעד אותו תבעה.
12
- 13 האם היו התובעת והמנוח ידועים בציבור?
- 14 74. אף שדי באמור לעיל בכדי לדחות את התביעה, ובבחינת למעלה מן הצורך, אוסיף ואבחן
15 האם התובעת והמנוח היו ידועים בציבור.
- 16 75. ידועים בציבור הם בני זוג שבחרו לקשור זה בזו את חייהם ולנהל חיים משותפים, מבלי
17 למסד את הקשר ביניהם על דרך של נישואין. בפסיקה נקבעו שני יסודות מצטברים, אשר
18 התקיימותם הינה תנאי לביסוס מערכת יחסים של ידועים בציבור: הראשון, קיום חיי
19 משפחה; השני, ניהול משק בית משותף. ראה לעניין זה ע"א 621/69 נ' יוסטר, פ"ד כד
20 (1) 617 בעמ' 619 :
- 21 "יש כאן שני יסודות: חיי אישות כבעל ואישה וניהול משק בית משותף. היסוד
22 הראשון מורכב מחיים אינטימיים כמו בני זוג המושתתים על אותו יחס של חיבה
23 ואהבה, מסירות ונאמנות המראה שהם קשרו את גורלם זה בזה. בכך נבדל הקשר
24 הזה מחיי הפילגשות, למשל, שבהם הגבר מקיים מאהבת או ידידה ועושה זאת
25 בעיקר להשגת סיפוק מיני בחיק האישה ואולי גם כמקום מקלט למתן פורקן
26 לנפשו מחיי נישואין בלתי מוצלחים ומדכאים. והאישה, הפילגש – אצלה תופס
27 בדרך כלל מקום נכבד מצבו החומרי ומעמדו החברתי של האיש המשמש לה
28 פטרון וגומל חסדים, ותמורת זאת מעניקה לו את חסדיה הגופניים. היסוד השני
29 הוא ניהול משק בית משותף. לא סתם משק בית משותף מתוך הצורך האישי,
30 נוחות, כדאיות כספית או סידור ענייני, אלא כפועל יוצא טבעי מחיי המשפחה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 המשותפים, כנהוג וכמקובל בין בעל ואשה הדבקים אחד בשני בקשר של גורל
2 חיים..."
- 3 (ראה גם: ע"א 563/65, יגר נ' פלביץ, פ"ד כ (3) 244, (1966); ע"מ 264/05 פלונית נ' אלמוני
4 (פורסם בבנו, 4.5.06)).
- 5 76. כן נקבע כי שאלת קיומם של יסודות אלה תיבחן על פי קריטריונים סובייקטיביים, היינו,
6 כיצד הצדדים עצמם תפסו את מערכת היחסים ביניהם (ראה: ע"א 107/81 אלון נ' מנדלסון
7 פ"ד מ"ג(1) 431).
- 8 77. לעניין התנאי "חיי משפחה" – נקבע כי הוא מורכב מחיים אינטימיים, כמו בין בעל ואישה,
9 המושתתים על יחס של אהבה, מסירות ונאמנות המראה שהם קשרו את גורלם זה בזו (ע"א
10 235/72 בירנבאום נ' עזבון לוי, פד"י כז(1) 645).
- 11 78. אשר לתנאי "ניהול משק בית משותף" – נקבע כי מדובר בחיי משפחה משותפים, כמקובל
12 בין בעל ואישה הדבקים זה בזה. שיתוף במקום המגורים, בפעולות היומיום, כאשר כל אחד
13 מבני הזוג תורם את חלקו כפי יכולתו (ע"א 621/69 הנ"ל).
- 14 79. נטל ההוכחה רובץ על הטוען להכרה בבני זוג במסגרת של 'ידועים בציבור' ובענייננו – על
15 התובעת (רע"א 9755/04 סיגל ביטון נ' קצין תגמולים – משרד הביטחון (31.8.08)).
- 16 80. אין חולק כי התובעת והמנוח התגוררו תחת קורת גג משותפת; יחד עם זאת, בעוד התובעת
17 טוענת כי קיימה עם המנוח חיי זוגיות לכל דבר ועניין, טוען הנתבע כי המנוח נתן לנתבעת
18 להתגורר בביתו כדיירת, מתוך טוב ליבו, כיוון שלא היה לה מקום אחר לשהות בו ועד אשר
19 ימצא לה שידוך לנישואין.
- 20 81. כל אחד מהצדדים מציג גרסה שונה של סיפור ההיכרות בין התובעת לבין המנוח. לטענת
21 הנתבע, המנוח והתובעת נפגשו בשנת XXXX, כ-XXXX שנים לאחר שהתאלמן מאשתו
22 הראשונה, בעת שביקר המנוח בבית העסק של בנו, אחיו של הנתבע. הנתבע טוען כי התובעת
23 נכנסה אל בית העסק וביקשה לבצע שיחת טלפון בשעת לילה מאוחרת; המנוח שמע את
24 מצוקתה של התובעת, אשר שוחחה בטלפון עם הוריה ובכתה על כך שננטשה ואין לה היכן
25 לישון באותו לילה, והציע לתובעת ללון באותו הלילה בביתו נוכח רוחב ליבו. למחרת היום,
26 הגיעו הוריה של התובעת מה-XXXX בו מתגוררים, והתחננו בפני המנוח שיניח לה להתגורר
27 עמו עד שיעלה בידם להשיאה, כאשר הם יישאו בכל הוצאותיה – כפי שאכן עשו.
- 28 82. מנגד, טוענת התובעת כי המנוח ניגש אליה עת ניהלה שיחת טלפון רגועה ונעימה עם הוריה
29 בטלפון הציבורי הסמוך לבית העסק אותו ניהל המנוח, על מנת להודיע להם כי הגיעה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 XXXXX באוטובוס בשלום. התובעת מכחישה את טענת הנתבע כאילו לא היה לה היכן
2 לישון באותו הלילה וטוענת כי באותה העת ובמהלך מרבית שירותה הצבאי, התגוררה בבית
3 דודתה ז"ל בXXXX. התובעת טוענת כי ניהלה עם המנוח שיחה נעימה, בסופה התלוותה
4 אליו לביתו וכבר באותו הערב קיימה עמו יחסי אישות. התובעת טוענת כי הוריה מעולם לא
5 ביקשו מהמנוח - אדם זר שמעולם לא פגשו קודם לכן - כי יאפשר לה להתגורר בביתו.
- 6 הצדדים אף מציירים תמונות שונות לחלוטין ביחס להתנהלות התובעת והמנוח לאורך
7 השנים.
- 8 הנתבע טוען כי מיום שהגיעה התובעת לביתו של המנוח, עשו התובעת ובני משפחתה כל
9 מאמץ להשיא אותה, לרבות רישומה בשירות שידוכים. כן טוען הנתבע כי התובעת אף פנתה
10 אליו עצמו על מנת שיסייע לה למצוא שידוך.
- 11 הנתבע טוען כי לאורך כל התקופה יצאה התובעת עם בני זוג פוטנציאליים למטרת נישואין,
12 הכל בגלוי ובידיעת המנוח ובני משפחתו. הנתבע טוען כי נכח בביתו של המנוח, היה עד
13 למערכת היחסים ששררה בין המנוח לתובעת ושמע הכל בזמן אמת, לרבות התלבטויותיה
14 של התובעת לגבי ה"משודכים" למיניהם.
- 15 הנתבע טוען כי התובעת ובני משפחתה, כמו גם המנוח ובני משפחתו, ראו בתובעת אישה
16 צעירה ורווקה המחפשת זוגיות ואיש לא ראה בתובעת בת הזוג של המנוח, בוודאי שלא
17 המנוח עצמו.
- 18 הנתבע טוען כי התובעת והמנוח ניהלו חיים נפרדים לחלוטין, המנוח בילה את רוב זמנו
19 בסלון ביתו או בבית הנתבע, בעוד התובעת נהגה להגיע כל יום מעבודתה ולהסתגר בחדרה.
20 הנתבע טוען כי התובעת והמנוח מעולם לא יצאו יחד לאירועים או בילויים, למעט פעם אחת
21 בה הוריה של התובעת הפצירו במנוח לבוא לבקרם בXXXX והנתבע הסיע אותו לשם. כמו
22 כן, התובעת מעולם לא הגיעה עם המנוח לאירועים משפחתיים, לרבות ימי הולדת של
23 המנוח עצמו שנחגגו בחיק המשפחה.
- 24 הנתבע טוען כי המנוח והתובעת לא רכשו דבר אחד במשותף וכל כלי הבית, הבגדים,
25 הרהיטים ומוצרי החשמל בדירה, ללא יוצא מהכלל, נרכשו ע"י אמו של הנתבע ז"ל או ע"י
26 הנתבע עצמו. כל החפצים בבית סומנו כשייכים לתובעת או למנוח והייתה ביניהם הפרדה
27 מוחלטת.
- 28 הנתבע טוען התובעת והמנוח רכשו כל אחד לעצמו את שהיו צריכים ואפילו האוכל במקרר
29 הופרד והיה מסומן כשייך לתובעת או למנוח.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

90. כן טוען הנתבע כי התובעת לא נאלצה לדאוג למשק הבית ואחותו או אשתו היו מבשלות עבור המנוח, הנתבע העסיק מבשלת אשר בישלה גם עבור המנוח, הנתבע היה יוצא עם המנוח למסעדות, מזמין עבורו משלוח ממסעדה או שהמנוח היה סועד בביתו של הנתבע. הנתבע טוען כי התובעת אף לא טיפלה במנוח והנתבע הוא שטיפל בכל ענייניו של המנוח באופן מסור ובחפץ לב.
91. הנתבע טוען כי לתובעת היה בן זוג בשם ח' (להלן –'חי'), המנוח העניק לח' מפתח לדירה וח' נהג לשהות בה, לאכול, להתקלח ולבלות את זמנו עם התובעת. הנתבע טוען כי התובעת ניהלה עמו שיחה מפורטת במהלכה ביקשה ממנו לסייע לאחיה לרכוש דירה בXXXXX, על מנת שהיא וח' יוכלו לעבור לגור בה. הנתבע טוען כי התובעת הציגה את ח' כבן זוגה בפני כולי עלמא ותכננה להתגורר עמו ואף להינשא לו.
92. הנתבע טוען כי התובעת לא הייתה לצדו של המנוח בבית החולים בשעה שנפטר, כשם שמעולם לא נכחה בבדיקות אשר עבר המנוח, לא בבית החולים ואף לא כאשר רופא היה מגיע אליו הביתה.
93. כן טוען הנתבע כי בזמן שישב שבעה על אביו, פנתה אליו התובעת וביקשה ממנו לאפשר לה להמשיך להתגורר בדירה יחד עם ח', בן זוגה, עד שיוחלט מה לעשות בדירה.
94. מנגד, התובעת מתארת מערכת יחסים זוגית לכל דבר ועניין וטוענת כי הכירה את כל בני משפחתו, הוזמנה לארוחות משפחתיות ולביתם של ילדיו. כן טוענת התובעת כי בשנים הראשונות, כאשר המנוח עוד היה צעיר, הוא נהג להתלוות אליה לביקורים אצל הוריה בXXXXX, אולם אלה פחתו כאשר נקפו השנים מפני שהנסיעה באוטובוס הקשתה עליו (לצדדים לא היה רכב). התובעת טוענת כי יחסיו של המנוח עם משפחתה היו כה קרובים עד שנהג לקרוא לאמה של התובעת 'אמא'.
95. התובעת טוענת כי אמנם אביה רשם אותה פעם אחת, לפני שנים רבות וללא ידיעתה, במשרד שידוכים, אולם היא מעולם לא נפגשה עם אף גבר למטרת שידוך וניהלה לאורך כל השנים זוגיות אוהבת ומכבדת עם המנוח.
96. התובעת טוענת כי בשנים הראשונות לזוגיות נהגו היא והמנוח לבלות במסעדות ובתי קפה, אולם כאשר המנוח הזדקן, העדיף להישאר בבית ועל כן בילו בני הזוג את זמנם בבית או בקרב בני משפחתם.
97. התובעת טוענת כי במהלך חייהם המשותפים, עברו היא והמנוח שלוש דירות; בשתי הדירות הראשונות, חלקו חדר שינה משותף ואילו רק בדירה השלישית, בחר המנוח ללון

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 בסלון מתוך התחשבות בתובעת אשר נחירותיו הפריעו לשנתה. התובעת טוענת כי חרף
2 הפרדת הלינה, המשיכו הצדדים לקיים יחסי אישות וליהנות מאינטימיות.
- 3 .98 התובעת טוענת כי למעט בשנתיים האחרונות לחייו של המנוח, היא זו שדאגה לניקיון
4 ואחזקת הבתים בהם התגוררו. התובעת טוענת כי הן היא והן המנוח ערכו קניות בסופר –
5 פעם המנוח, פעם התובעת ולעיתים יחדיו, כאשר המנוח הוא ששילם תמיד על הרכישות
6 אשר בוצעו לכלכלת הבית. כן טוענת התובעת כי לעיתים נתן לה המנוח כספים על מנת
7 שתרכשו לעצמה דברים אישיים.
- 8 .99 התובעת טוענת כי המנוח אשר ידע כי הכנסתה מועטה, נשא בכל הוצאותיהם ואילו היא
9 תרמה כפי יכולתה ובין היתר, סייעו לה הוריה כספית מדי פעם באופן סמלי.
- 10 .100 התובעת טוענת כי כאשר עברה לגור עם המנוח, כל פרטי המיטלטלין הדרושים לבית כבר
11 היו שם, נוכח פער הגילאים והעובדה שהמנוח כבר היה נשוי בעבר והתגורר בדירה מרוהטת
12 ומאובזרת.
- 13 .101 כן טוענת התובעת כי היא זו שדאגה וטיפלה במנוח והסיבה היחידה בגינה לא התלוותה
14 אליו לבדיקות וביקורים אצל רופאים, היא שהנתבע היה נייד ואילו למנוח ולתובעת לא היה
15 רכב. התובעת טוענת כי הנתבע תמיד אמר לה שאין צורך שתצטרף לבדיקות ומוטב כי
16 תישאר בבית, וכך היה גם ביום פטירתו של המנוח אשר נכנס לניתוח אלקטיבי אשר הסתבך
17 וממנו לא יצא. התובעת טוענת כי אף שנשארה בבית באותו היום, שוחחה עם הנתבע מספר
18 פעמים בטלפון לאורך כל הניתוח ולו הייתה "סתם" אישה אשר המנוח נתן לה קורת גג, לא
19 היה הקשר הטלפוני בין התובעת לנתבע בזמן הניתוח של המנוח כה אינטנסיבי ורגיש כפי
20 שאירע בפועל.
- 21 .102 לאחר שבחנתי את מכלול התשתית אשר הונחה לפני, מצאתי כי גרסתו של הנתבע מקובלת
22 עליי ומצאתי אותה אמינה יותר מגרסתה של התובעת, ואבאר.
- 23 .103 בחקירתה, לא ידעה התובעת לענות על פרטים שונים הנוגעים למשפחתו הקרובה של
24 המנוח, אשר הדעת נותנת כי בן זוג יהיה מודע אליהם בחיי בן זוגו, בפרט מקום בו בני זוג
25 מקיימים מערכת יחסים כה חמה ואינטימית כמו זו לה טוענת התובעת. ראה למשל פרוטי
26 : 26.10.15, עמ' 28 ש' 1-10.
- 27 ש. איך את לא יודעת לגבי המחלה של הנכד של [המנוח] שהתגלתה בשנת 2008
28 ו[המנוח] היה כל כולו סביב הדבר הזה?

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 ת. אני מצטערת לשמוע לא ידעתי. רק עכשיו אני שומעת על זה. מה שאמרת
2 במשפט האחרון על [המנוח] בעיני זה לא מה שאת אומרת. אם [המנוח] היה שם
3 כל הזמן הייתי יודעת על זה. אני באמת מצטערת לשמוע.
4 ש. כשב' הבן של [המנוח] עבר השתלת כליה איך [המנוח] הגיב על זה?
5 ת. הוא רק אמר לי ולא מעבר. הוא אמר לי שהוא עבר, עובר השתלת כליה.
6 ש. אם אומר לך שב' לא עבר השתלת כליה?
7 ת. אז למה את מרמה אותי? אני לא זוכרת אם סיפר לי דברים או לא. לא זוכרת.
8 אולי הוא אמר לי משהו פעם על מחלה. לא זוכרת. את אומרת שלא אז כנראה
9 שלא. למה את מרמה אותי?
- 10 104. כמו כן, הודתה התובעת בחקירה כי מעולם לא נכחה באירועים משפחתיים של המנוח או
11 התלוותה אליו בחגים (פרוט' 26.10.15 עמ' 25 ש' 20-29; שם, עמ' 36 ש' 6-13); מעולם לא
12 צפתה עם המנוח בהצגות בהן השתתפה נכדתו, שהינה שחקנית (שם, עמ' 26 ש' 1-4);
13 מעולם לא נסעה עם המנוח לחו"ל וכל אחד מהם נהג לנסוע בנפרד (שם, עמ' 26 ש' 5-6). כן
14 לא ידעה התובעת להסביר מדוע, למרות שלשיתתה היתה בת זוגו של המנוח משך 33 שנים,
15 לא היתה רשומה כאשת קשר של המנוח באף טופס בבית החולים (שם, עמ' 36 ש' 19 – עמ'
16 37 ש' 9) וכיצד הרופאה הצמודה שטיפלה במנוח, ואף ביקרה אותו בביתו, כלל לא הכירה
17 אותה (שם, עמ' 37 ש' 20 – עמ' 38 ש' 3).
- 18 105. התובעת הגישה תצהיר מטעם אביה, אולם הוא נמשך והוצא מתיק בית המשפט נוכח טענת
19 התובעת כי האב לא יוכל להתייצב לחקירה נוכח מצבו הבריאותי. התובעת לא סיפקה
20 הסבר מניח את הדעת בדבר מצבו הבריאותי של האב (ראה פרוט' 27.10.15, עמ' 45 ש' 19-
21 עמ' 46 ש' 3) ואף לא הציגה אסמכתאות רפואיות בדבר היעדר יכולת של האב להתייצב
22 בבית המשפט. כמו כן, התובעת לא הגישה כל בקשה לאפשר את העדת האב באופן חלופי
23 מחוץ לכותלי בית המשפט.
- 24 106. זאת, חרף העובדה שהאב מגלם תפקיד מרכזי בטענות הצדדים, למצער לגבי סיפור
25 ההיכרות של התובעת עם המנוח כמתואר לעיל, והיה באפשרותו לשפוך אור על עניין זה.
26 בנסיבות אלה, אין לי אלא לראות בכך מניעת ראיה מבית המשפט, העומדת לחובת
27 התובעת.
- 28 107. תחת עדותו של האב, הביאה התובעת לעדות את אחותה, הגב' ל', אולם עדותה הייתה
29 חסרת משמעות מכיוון שלא ידעה להעיד על אף פרט הנוגע לתובענה (פרוט' 27.10.15, עמ'
30 60 ש' 11-עמ' 65 ש' 24).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

108. מנגד, עדותו של הנתבע הייתה שלמה וקוהרנטית והתרשמתי כי מדובר בעד אמין. הנתבע העיד כי היחסים בינו לבין אביו המנוח היו חמים וקרובים, בתדירות של מדי יום ביומו והתרשמתי כי הנתבע היה בקיא ומעורה בחיי אביו.
109. הנתבע העיד כי התובעת מעולם לא נתפסה בעיניו של המנוח או בני משפחתו כחלק מהמשפחה (פרוטי' 25.1.16, עמ' 90-67). התרשמתי כי הנתבע היה מאוזן בעדותו ולא ניסה לגמד את חלקה של התובעת בחיי האב, אלא כי אכן לא היה לה חלק משמעותי בהם. ראה למשל פרוטי' 25.1.16 עמ' 72 שי' 14-19:
- ש. אתה מציג תמונה שאתה דואג לו מי ניקה את הבית בו התגוררו א' ואביך?
- ת. מאחר שאבא שלי היה אדם עצמאי עד יום מותו. אבא שלי ניקה את הדירה כמו שניקה את החנות כשאחי היה צריך עזרה. הוא ניקה כל דבר כמו שהיה צריך. כשהיה צריך מבצעים מיוחדים גם עוזרת הבית הייתה הולכת לנקות. א' טוענת שהיא ניקחה את הבית, זה נראה לי טבעי ואני לא מתכוון לסתור את זה. אני יודע שא' יש לה צרכים אחרים בנושא ניקיון עם רגישויות מיוחדות לאבק לטענתה והיא העסיקה עוזרת מטעמה לצרכים שלה.
- ובהמשך, עמ' 73, שי' 3-15:
- ש. אתה מודע לזה שא' ואביך שהיו תחת קורת גג אחת, דירה אחת. היו מדברים ביניהם?
- ת. בוודאי. אבא שלי היה מדבר גם עם הכלבה שלי. להבדיל אלף הבדלות אין לי שום דבר נגד א' אפילו היום. לגבי א' ברור לי מעולם שמעולם לא ניהל אותה שיחות ברומו של עולם, הוא שמע ממנה מה שיש לה להגיד והייתי שומע אותם בפער של שעותיים בערך אם הייתה מספרת על חברים, בעיות שלה, ניתוחים, שיניים מי שמרמה אותה, מעביד שלה וכו'.
- ש. אתה מודע לזה שא' טיפלה באביך שייקח את התרופות שלו, שיאכל, שיהיה לו נוח. כשאביך עבר טיפול רפואי וחזר הביתה א' היא שטיפלה בו זה נכון?
- ת. ממש לא. גם אבא שלי היה יכול לתת לה כוס תה או להביא לה נעליים אם צריכה. אבי היה עצמאי לחלוטין לא היה איש חולה ולא חולני גם כשנאמר כאן הנושא של שח"ל המנוי בשח"ל נעשה לאחר שאחי קיבל התקף לב ואז עשיתי מנוי לשח"ל גם לאבא שלי וגם לי ואין לי בעיות לבביות. שח"ל מעולם לא הוזמן כמקרה חירום. הוא היה יכול לבקש מא' כמו שהיא היתה יכולה לבקש ממנו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 כמו שכל אחד יכול לדמיין לעצמו שני אנשים שמתגוררים יחד מדברים, רואים
2 טלוויזיה או עוזרים אחד לשני במקרה הצורך, הוא לא התנהג אליה כבת זוג.
- 3 וכן בעמ' 75, שי 22-28:
- 4 ש. אני אומר לך שאתה מידדת את א' מכל קשר עם המשפחה, לא אביך, אתה
5 הוא זה שמידד אותה?
- 6 ת. אני אומר לך שאתה טועה לחלוטין. אני לא מידדתי את א' אלא היא פשוט לא
7 חלק מהמשפחה. אבא שלי לא הרגיש שהיא חלק מהמשפחה ולא ביקש מעולם
8 משהו שאני לא נענית לו.
- 9 ש. אני לא שאלתי על אביך אלא עליך?
- 10 ת. התשובה היא לא. אני לא מידדתי אותה. לא ראיתי שיש איזה סיג ושיח
11 איתה.
- 12 110. הנתבע העיד כי מעולם אביו לא ביקש ממנו לדאוג לתובעת לאחר אריכות ימיו ולא שוחח
13 עמו על כך. ראה פרוטי 25.1.16, עמ' 76 שי 1-28:
- 14 ש. א' אמרה לא פעם אחת שאביך בנוכחותך הפציר בך וביקש ממך לדאוג לא'
15 אחרי אריכות ימיו?
- 16 ת. א' אמרה הרבה דברים. מעולם לא היה דבר הזה. לדאוג במובן... תסביר מה
17 זה לדאוג. עובדה שדאגתי לה ויש את זה בתצהיר שלי כשהיא באה עם אביה לא
18 הייתי צריך שאבא שלי יבקש ממני דבר כזה, אבא שלה הגיע יחד איתה בשבעה
19 אלי הביתה כשהייתה בביתי מטבע הדברים זה היה הבית של אבא שלי וביקש
20 את עזרתי הוא היה חסר אוניס בכל מה שקשור לא' והוא ביקש את עזרתי לשכנע
21 אותה לעבור להתגורר בXXXXX בדירה שהיא בבעלות אחיה. אחיה הוא עובד
22 בהסעות ויש לו אוטובוס ומסיע מטיילים והוא חוזר רק בסופי שבוע, תקופה
23 ארוכה א' ואביה ביקשו שאני אעזור לאחיה למצוא דירה בXXXXX כדי שתוכל
24 לגור עם אחיה או עם בן זוגה ועובדה שדאגתי לא'. ניסיתי גם לשכנע את א'...
- 25 ש. הצעת לה לשפץ את הדירה בXXXXX?
- 26 ת. ניסיתי לשכנע אותה וכשא' טענה שהדירה ממש מוזנחת, הדירה של אחיה.
27 אמרתי לא' בנוכחות אביה כפי שלא סתר את דברי בתצהיר שהגיש ולא הגיע
28 להעיד עליו הוא לא סתר את הדברים שלי. הצעתי לא' שאני אעזור לה לסדר את
29 הדירה, היו לאבא שלי מכשירי חשמל חדשים שאני רכשתי לו, מיטה חשמלית

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 היא סירבה ולא רצתה לקחת שום דבר וסירבה לעבור לXXXXX היא אמרה
2 שהיא רוצה לגור רק בXXXXX.
- 3 ש. נכון יהיה לומר שא' אמרה לך במפורש אחרי פטירתו של אביך שהיא לא
4 מסוגלת להיות בדירה יותר ורוצה לעזוב אותה?
- 5 ת. לא אמרה לי.
- 6 ש. נכון שהצעת לה מיוזמתך וא' אומרת, שבאת אליה והצעת לה לשפץ את
7 הדירה של אחיה בXXXXXX?
- 8 ת. אני חוזר על מה שאמרתי קודם. זה אבא של א' פנה אלי. אני לא ידעתי על
9 קיום הדירה הזו עד אז.
- 10 ש. א' חזרה על זה, האם [המנוח] דיבר איתך אי פעם מה יקרה או מה אתה יכול
11 לעזור לא' אחרי אריכות ימיו
- 12 ת. אבי לא דיבר איתי על זה אלא אני אמרתי לו שאני אעזור לה וידעתי שזה
13 ישמח אותו. אבא שלי חלום חייו היה לראות את א' נישאת, את הבת של אחותי
14 הבת הגדולה ואת אחת העדות שתגיע לכאן היא בת זודתי ומבחינת אבי הכנסת
15 כלה זו אחת המצוות הכי גדולות.
- 16 111. הנתבע שלל כי בין אביו המנוח ובין התובעת התקיימו יחסים (פרוט' 25.1.16, עמ' 76 ש' 29
17 –עמ' 77 ש' 4) והעיד כי משאת נפשה של התובעת היה להתחתן וכי הוא עצמו אף התבקש
18 לסייע למצוא לה שידוך (פרוט' 25.1.16, עמ' 71 ש' 19-26).
- 19 112. מטעם הנתבע העידו עדים רבים אשר הכירו את המנוח ותמכו באופן גורף בגרסתו של
20 הנתבע, כל אחד על פי סוג ההיכרות שחוה עם המנוח ובהתאם לפן בחייו אליו נחשף. חיבור
21 העדויות יחדיו יוצר תמונה מלאה של חיי המנוח, וניכר כי לתובעת לא היה בהם חלק של
22 ממש.
- 23 113. כך, למשל, העידו הגב' XXXXX והגב' XXXXX, מי שהיו שכנות של המנוח משך שנים,
24 אשר העידו כי המנוח והתובעת מעולם לא התנהגו כבני זוג וכי מעולם לא העלו על דעתן כי
25 בין המנוח לתובעת קיימת מערכת יחסים זוגית (פרוט' 25.1.16, עמ' 102-90).
- 26 114. כן הביא הנתבע לעדות את מי שהייתה הרופאה הקרדיולוגית של המנוח משך כשבע שנים
27 ועד לפטירתו, ד"ר XXXXX, אשר העידה כי מעולם לא הכירה את התובעת וכלל לא ידעה
28 על קיומה. כן העידה ד"ר XXXXX כי המנוח עצמו תמיד הורה לה לתת את הוראות

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 ; הטיפול בו לנתבע, ולא לאף אחד אחר (ראה תצהירה של ד"ר XXXXX, סעיפים 7-12;
2 פרוט' 26.1.16 עמ' 114 ש' 9-25).
- 3 115. עוד הגישה תצהיר והעידה הגב' ט', אשתו של נכד המנוח, האחייך של נתבע 1 (להלן – "ט"י").
4 ט' הצהירה כי נהגה לבקר את המנוח בשבתות, ומביקוריה התרשמה כי התובעת והמנוח
5 חיו בהפרדה מוחלטת (תצהיר הגב' ט', פסקאות 4, 7). כן הצהירה כי התובעת מעולם לא
6 השתתפה בחגים או אירועים משפחתיים, בני המשפחה מעולם לא חשבו להזמין אותה
7 מאחר והיא לא הייתה חלק מהמשפחה וכולם הכירו אותה בתור דיירת של המנוח בלבד
8 (שם, פסקאות 5-6).
- 9 116. מעדותה של ט' עולה כי נוכחה בקיומה של הפרדה ברורה בין התובעת והמנוח בחדרים
10 ובחפצים, עד לרמה של הפרדה בפריטי מזון. ראה פרוט' 26.1.16, עמ' 133 ש' 17-25:
- 11 ש. כשאת נכנסת להוציא את XXXX מהחדר את עורכת רשימת מלאי של
12 החפצים של א'?
- 13 ת. לא. ממש לא. אבל כשאתה נכנס לחדר של מישהו אתה רואה את הדברים
14 שלה, זה חדר שלה ואתה יודע שהיא חיה בחדר הזה. כשאתה נכנס לחדר ואתה
15 יודע שיש ל[מנוח] את החדר שלו כך גם לגבי א'. אני יודעת שהדברים שהיו אצל
16 [המנוח] בבית היו דברים של א' ושל [המנוח].
- 17 ש. מאיפה את יודעת?
- 18 ת. כשהיינו מגיעים ל[מנוח] הביתה הוא היה אומר בוא נבדוק אם יש לא'
19 בייגלה או ביסקוויט כדי לתת לילדים כשהיינו מגיעים. הוא היה מדגיש גם שזה
20 דברים של א' אז ידענו שהייתה כאילו חלוקה בדברים גם במקרה כשהיינו
21 פותחים את המקרר היה יוגורט של א' הוא היה מדגיש את זה ידעתי את זה ממנו.
22 ידעתי שיש חלוקה של דברים שלה ודברים שלו.
- 23 117. ט' העידה כי המנוח עצמו הציג את התובעת בפניה בתור דיירת שלו. ראה פרוט' 26.1.16,
24 עמ' 136 ש' 14- עמ' 137 ש' 16:
- 25 ש. יצא לך לדבר עם [המנוח] על א'?
- 26 ת. שאלתי אותו בהתחלה ממש בתחילת הקשר שלי עם XXXX מי זאת א' הוא
27 אמר שהיא דיירת שלו.
- 28 ש. איך ידעת את השם שלה?

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 ת. היא הציגה בפני את השם שלה זה היה אצל [המנוח] בבית. היא אמרה, שלום
2 נעים מאוד שמי א'"
- 3 ש. אחרי ההכרות הזו את שואלת את [המנוח] מי האישה הזו למה לא שאלת
4 אותה מה הקשר שלה עם [המנוח]?
- 5 ת. היא לא הייתה נוכחת בחדר. כששאלתי את [המנוח] מי זו הוא אמר שהיא
6 הדיירת שלו.
- 7 ש. את עומדת כאן על דוכן העדים ואת אומרת את זה בלי להניד עף עף את
8 מוכנה להעיד על זה במכונת אמת
- 9 ת. אין שום בעיה.
- 10 ש. מתי בדיוק הייתה השיחה?
- 11 ת. מזמן. אני לא זוכרת תאריכים.
- 12 ש. את זוכרת את תוכן השיחה?
- 13 ת. [המנוח] הציג אותה בפני. אני לא זוכרת שנה. אין לי מושג באיזה חודש. זה
14 היה ממש ממש מזמן.
- 15 ש. זו הפעם היחידה שראית את א' אצל [המנוח]?
- 16 ת. לא. בהמשך הביקורים בשבתות ראיתי אותה אצלו בבית.
- 17 ש. את יודעת כמה דמי שכירות אם בכלל שילמה א' ל[המנוח]?
- 18 ת. אין לי מושג
- 19 ש. אולי א' הייתה מטפלת שלו?
- 20 ת. הוא לא היה סיעודי. לא היה צריך מטפלת. חוץ מזה...
- 21 ש. אולי א' עבדה אצלו?
- 22 ת. אני יודעת ממנו שהיא הייתה הדיירת שלו.
- 23 ש. לי נשמע יותר שאת יודעת את זה מב' ובדיעבד.
- 24 ת. זה ממש לא נכון.
- 25 ש. זה הגיוני ש[המנוח] יגור עם דיירת?

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 ת. כן. הוא היה לבד. הוא התאלמן לפני המון, המון שנים. אני יודעת מן[המנוח]
2 שאשתו נפטרה לפני המון שנים והוא היה לבד, הוא היה טיפוס כל כך רחמן וטוב
3 שאם הכניס אליו דיירת זה מבחינתי מאוד הגיוני. למה שלא יכניס דיירת?
- 4 118. כן העידה ט' כי באחד מימי השבת בהם ביקרה אצל המנוח, יצאה התובעת מחדרה כשהיא
5 לבושה בפיגימה ואחריה יצא מהחדר ח', לבוש מכנסיים קצרים וללא נעליים. ט' העידה כי
6 התובעת הציגה את ח' בפניה בתור החבר שלה, ראה פרוט' 26.1.16, עמ' 139, ש' 4-18:
- 7 ש. את אומרת כאן משהו שאני אומר לך שהוא שקר, סעיף 9 לתצהיר שלך. את
8 אומרת שא' יצאה מחדרה (שורה 3) לבושה במכנסי פיג'מה קצרים ואחריה יצא
9 מחדרה אדם נוסף בשם ח' עם מכנס קצר. איך הגיב [המנוח] לעניין הזה?
10 ת. [המנוח]? בסדר גמור. הוא לא כעס או משהו.
- 11 ש. את מתארת לנו אירוע. איך אדון [המנוח] המנוח ז"ל הגיב לאירוע הזה שאת
12 מתארת בסעיף 9 לתצהיר שלך?
- 13 ת. הוא היה רגיל. לא במצב רוח כועס, הוא היה שמח לראות אותנו.
14 ש. הוא לא הגיב?
15 ת. לא. הוא לא הגיב.
16 ש. איך את הגבת לזה?
17 ת. רגיל גם. לא התייחסתי לזה בצורה... איך אני אמורה להגיב? לא הבנתי את
18 השאלה.
- 19 ש. אני אומר לך שאת משקרת בסעיף הזה כי ח' מעולם לא היה בבית, [המנוח]
20 אסר עליו להגיע הביתה ומעולם לא היה בבית?
- 21 ת. אז בשבת הזו אני ראיתי אותו והיא הציגה אותו בפני בתור החבר שלה. אתה
22 אומר שקר אבל אני הייתי שם והציגו אותו בפני.
- 23 119. כן הגישה תצהיר והעידה הגב' ת', אחייניתו של המנוח (להלן – "ת'"). ת' חזרה ואישרה כי
24 התובעת מעולם לא נכחה באירועים משפחתיים. כן העידה ת' כי בהיותה רווקה, נהגה
25 לפטפט עם התובעת בעת שביקרה אצל המנוח והשתיים שוחחו על רצון להינשא. במסגרת
26 זו, סיפרה התובעת לת' על גברים שונים שיצאה איתן בתקופה בה התגוררה עם המנוח. ת'
27 הצהירה כי באחד מהביקורים שלה אצל המנוח, התובעת הזמינה אותה לחדרה על מנת
28 להכיר לה את ח'. ת' הצהירה כי ח' שכב על המיטה של התובעת והתובעת סיפרה לה כי הוא

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 רציני איתה והיא מקווה שהם יתחתנו (תצהיר ת', פסקה 6). ת' העידה על הדברים לפניי,
2 פרוט' 26.1.16, עמ' 146, ש' 1-7:
- 3 ש. את דיברת עם ח' אישית?
4 ת. כן. היא אמרה לי בואי תכירי את החבר שלי ח'. הוא היה אצלה בחדר על
5 המיטה לחצנו ידיים וזהו. אז הם הלכו.
6 ש. הוא קם מהמיטה?
7 ת. הוא שכב כזה על הצד ולחץ לי יד.
8 ש. מתי זה היה
9 ת. בפעם האחרונה סמוך למותו של דוד שלי.
10 ובהמשך, עמ' 147, ש' 2-25:
- 11 ש. את אומרת שאת זוכרת שא' סיפרה לך, את כותבת בסעיף 6 לתצהיר שהוא גר
12 ברכב שלו ויש לו בעיות כלכליות?
13 ת. כן. כי זה חבר של כמה שנים זה ידעתי עוד בפגישה שלי הקודמת שלי איתה,
14 אני לא זוכרת מתי זה היה בפגישות הקודמות כשפגשתי את א' אצל הדוד אז היא
15 סיפרה שיש לה חבר שהוא גר באוטו, שאלתי למה והיא אמרה שיש לו בעיות
16 כלכליות ולכן הוא גר באוטו.
17 ש. כשאת נמצאת בסיטואציה הזו שאת לא זוכרת מתי זה היה כשאת פוגשת את
18 ח'?
19 ת. לא אמרתי שאני לא זוכרת מתי זה היה אמרתי שזה היה בסוף 2009 תחילת
20 2010.
21 ש. שאלת את [המנוח] מי הוא האדם הזה מה הוא עושה בדירה?
22 ת. שאלתי את א' לא את [המנוח].
23 ש. את יודעת מה היה היחס של [המנוח] לח'?
24 ת. לא.
25 ש. את מדברת על כך שא' יצאה עם גברים שונים. מתי זה היה?
26 ת. במהלך כל השנים כשהייתי מגיעה או פוגשת אותה שם היא הייתה מספרת
27 לי, שתינו היינו רווקות ורוצות להתחתן ואז הייתה מספרת לי עם מי יצאה ואני

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 הייתי מספרת לה. תמיד היה לה חבר, כל מערכות היחסים שלה היו של מספר
2 שנים. תמיד הייתי צוחקת איתה שהיא צריכה להעביר לי ולחברות שלי סדנא איך
3 להחזיק גבר. היינו צוחקות על זה.
4 ש. ראית בה כשותפת גורל כרווקות?
5 ת. משהו כזה. כן.
6 ש. מאחר והיו הרבה סיפורים על חברים ומערכות יחסים?
7 ת. לא הרבה כי כל חבר היא החזיקה למשך זמן רב. את זה אני יודעת מא'
8 ש. את יכולה לתת לי שם של חבר שהיה לא' בשנת 2000?
9 ת. לא. כי אני לא זוכרת את החברים שלי שהיו לי. אני זוכרת את ח' בבית כי זה
10 היחיד שהכירה לי.
11 ש. חוץ מח' אף אחד אחר לא?
12 ת. לא ראיתי חבר אחר חוץ מח' אבל היא סיפרה לי על אחרים ועל רצון שלה
13 להתחתן עם ח'.
14 120. כמו כן העידה הגב' ש', עובדת משק הבית של הנתבע למעלה מחמש עשרה שנים (להלן –
15 "ש"י"). ש' הצהירה כי חלק חשוב מעבודתה אצל הנתבע היה בישול אוכל עבור המנוח. ש'
16 הצהירה כי לרוב היה המנוח מגיע מדי יום לאכול בביתו של הנתבע, אולם לעיתים הנתבע
17 הביא אל המנוח את האוכל שבישלה, או שביקש ממנה לעשות כן. ש' הצהירה כי ברוב
18 הפעמים בהן הגיעה אל המנוח להביא לו אוכל, לא ראתה את התובעת כלל ופעמים בודדות
19 ראתה אותה בחדרה בעוד המנוח קרא תהילים במטבח (תצהיר ש', פסקאות 2, 5, 7). ש'
20 העידה כי התובעת הוצגה בפניה כדיירת של המנוח וכי מעולם לא ראתה את התובעת
21 באירועים משפחתיים או בהצגות של בתו הצעירה של הנתבע, בהן נכחה (שם, פסקאות 5,
22 8).
23 121. עוד הצהירה כי הייתה פעם אחת בודדת בה הנתבע נסע עם המנוח לבדיקות והיא לא יכלה
24 להגיע אל המנוח, על כן התובעת הגיעה לביתו של הנתבע לקחת אוכל עבור המנוח. ש'
25 העידה כי התובעת נראתה לה עצובה וכששאלה אותה על פשר הדבר, ענתה לה התובעת כי
26 נפרדה מחבר שלה (שם, פסקה 9).
27 122. ש' נחקרה על תצהירה לפני וגרסתה לא נסתרה (פרוטי' 26.1.16, עמ' 150 ש' 10 – עמ' 154
28 ש' 18).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 עוד העידה ג', בתו של הנתבע ונכדתו של המנוח, אשר הצהירה כי היה ברור לכל מי שהכיר
2 את המנוח, כי הוא והתובעת אינם בני זוג (פרוט' 26.6.16, עמ' 164 ש' 11-1).
- 3 124. נוסף על כל העדויות לעיל, הגיש הנתבע דו"ח של חוקר פרטי אשר ערך והקליט שיחות עם
4 מר ח' ועם מי שהיה המעסיק של התובעת בתקופתה הרלוונטית. החקירה נערכה במטרה
5 לאשש קיומו של קשר זוגי בין התובעת לבין ח'. מנגד, זימנה התובעת לעדות את ח', כעד
6 הזמה, על מנת שיעיד על טיבו של הקשר בינו לבין התובעת. ח' הצהיר כי הוא והתובעת היו
7 ידידים בלבד, ולא היה ביניהם דבר מעבר.
- 8 125. התרשמתי כי עדותו של ח' לא הייתה איתנה ונפלו בה בקיעים המעוררים שאלות לגבי
9 מהימנותה. כך, למשל, העיד ח' כי החל משנת 2006 אין כל קשר בינו לבין התובעת "לגמרי
10 לגמרי, היא נעלמה לי מהחיים" והקשר התחדש רק עתה, בעקבות המשפט (פרוט'
11 26.6.16, עמ' 166, ש' 26-13), אולם לאחר מכן הודה כי ייתכן והתובעת דווקא כן שוחחה
12 אתו עוד בטרם פטירת המנוח וכי הוא "לא יודע, לא יכול לזכור" (שם, עמ' 167, ש' 25-4).
13 כן התרשמתי כי העד ניסה לגמז את היכרותו עם התובעת והיה בלתי עקבי בגרסתו באשר
14 לאופי וכמות ביקוריו בבית המנוח, אשר נעה בין ביקור אחד או מס' ביקורים קצרים לקפה,
15 לבין הטענה כי גם נהג להתקלח ולאכול בבית המנוח, תיקן עבורו דברים בבית, חנה את
16 המשאית שלו מחוץ לבית המנוח והתובעת הביאה לו כוס תה בבוקר וכיוצ"ב (שם, עמ' 169,
17 ש' 7-3; עמ' 175 ש' 9 – 176 ש' 2; עמ' 178 ש' 14-4). כאשר נשאל העד על התקופה בה
18 התגורר במקלט הבניין בו התגורר המנוח ומדוע בחר להתגורר דווקא שם, ענה כי "אני
19 נכנסתי פה ושם לבית של המנוח ולא רציתי להפריע, לא היה לי בית, אני גם ישנתי
20 שנים במשאית, היה חורף, לא זוכר בדיוק, היה לי מקום ונכנסתי אליו" (שם, עמ' 178,
21 ש' 17-15).
- 22 126. כך או כך, לא מצאתי לקבוע מסמרות לעניין מערכת היחסים בין התובעת לבין ח', שכן אין
23 בכך בכדי להעלות או להוריד ביחס לעצם העניין, כאשר ממילא לא נוכחתי כי עלה בידי
24 התובעת להוכיח כי קיימה שותפות זוגית עם המנוח.
- 25 127. נוכח האמור, אני קובעת כי התובעת לא עמדה בנטל להוכיח את התקיימות התנאים לצורך
26 הכרה בה ובמנוח כמי שניהלו מערכת יחסים של ידועים בציבור.
- 27 האם הדירה הייתה של המנוח
- 28 128. סעיף 125(א) לחוק המקרקעין מורה כי "רישום בפנקסים לגבי מקרקעין מוסדרים יהווה
29 ראיה חותכת לתכנון". תכליתה של החזקה שבסעיף 125(א) לחוק היא הגנה על אמינותו של
30 המרשם ועל יציבותן של זכויות רשומות במקרקעין מוסדרים (ע"א 4140/97 חברת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 האוניברסיטה העברית בירושלים נ' הסתדרות נשים ציוניות הדסה באמריקה אינק,
2 פ"ד נג (3) 49 (1999)).
- 3 129. אמנם, נקבע כי "אין לפרש את האמור בסעיף קטן זה, שבשום נסיבות אין לקעקע את
4 המשקל הראייתי של הרישום" (ע"א 371/85 פיליפ נ' רוזנברג, פ"ד מב(1) 584); יחד עם
5 זאת, הנטל לסתירת הרישום ולהוכחת הטענה כי רישום זה אינו משקף את המצב האמיתי
6 של הזכויות במקרקעין הוא נטל נכבד (ע"א 2576/03 אהובה וינברג נ' האפורופוס
7 לנכסי נפקדים (פורסם בנבו, ניתן ביום 21.2.07)).
- 8 130. אין חולק כי מרגע שהדירה נרכשה, היא נרשמה על שמה של ג' בלבד והמנוח מעולם לא
9 נרשם כבעלים של הדירה.
- 10 131. חרף האמור, טוענת התובעת כי הדירה נרכשה על ידי המנוח ומכספיו ונרשמה על שם ג'
11 משיקולים שונים שאינם משקפים את הבעלות האמיתית בנכס.
- 12 132. התובעת לא הציגה בפניי כל תשתית ראייתית ולו לכאורה בלבד, ממנה ניתן ללמוד כי
13 הכספים אשר שימשו לרכישת הדירה היו של המנוח. טענותיה של התובעת מתוך התצהיר
14 אשר הגישה, לפיהן המנוח השתכר כספים רבים מבית העסק "XXXXXXXX", נטענו
15 בעלמא ובחקירתה הודתה התובעת כי למעשה אין לה מושג מה הייתה הכנסתו הכספית של
16 המנוח ומאילו כספים נרכשה הדירה. ראה פרוטי 26.10.15, עמ' 34 ש' 13-28 :
- 17 ש. יש לך מושג מה הייתה ההכנסה החודשית של [המנוח]?
- 18 ת. לא אבל ממה ש[המנוח] סיפר לי ב' היה נותן לו כסף. כש[המנוח] עבד
19 במסעדה הייתי נוכחת איתו ובאתי לעזור לו בערב הוא סיפר לי עשרות אלפי
20 פעמים "אני נותן לב' וב' נותן מה שצריך" וב' משלם את החשבונות.
- 21 ש. אני אומרת לך שבשנים הרלוונטיות ההכנסה של [המנוח] הייתה פנסיה
22 וביטוח לאומי בסך כולל של 3,000 ₪ האם זה נכון? בשנים בהן את אומרת
23 ששילמו שכר דירה.
- 24 ת. לא יודעת. זה מה שהוא אמר לי.
- 25 ש. האם את יודעת ששכר הדירה גבוה יותר מזה?
- 26 ת. אני מאמינה שכן כי זה היה ברחוב XXXXXX שהוא רחוב יקר. לא דיברנו על
27 עניינים כספיים. הוא עזר לי. דיברנו על ענייני רכוש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 ש. את אומרת בתביעה שלך "כפי הנראה הדירה נרכשה על ידי המנוח"
2 כשהכוונה היא לדירה ברחוב XXXXXX. היא נרכשה או לא נרכשה על ידי
3 המנוח?
- 4 ת. אני לא יודעת. אני חושבת שלא. לא אמרתי אף פעם שהדירה נרכשה על ידי
5 המנוח. את מנסים לשים לי מקל בגלגלים.
- 6 ש. מאיזה כספים נרכשה הדירה הזו?
7 ת. לא יודעת. אני יודעת מה [המנוח] סיפר לי ולא מה שהוא לא סיפר.
- 8 ש. מה הטענה שלך לגבי רישום הדירה על שם ג'. למה לדעתך היא נרכשה על
9 שם ג'?
- 10 ת. לא יודעת.
- 11 וראה גם פרוט' 27.10.15, עמ' 45 ש' 17-18 :
- 12 ש. האם ידוע לך שבשנים שבהן גרת בבית של [המנוח] ההכנסה שלו הכוללת
13 היתה 3,000 ₪?
- 14 ת. לא דיברנו מעולם על כסף.
- 15 133. מנגד, העיד הנתבע כי בית העסק "XXXXXXXX" מעולם לא היה שייך למנוח, אלא נוהל
16 תחילה על ידי דודו ולאחר מכן על ידי אחיו. הנתבע העיד כי המנוח מעולם לא עבד בעסק
17 אלא היה מגיע לעזור מדי פעם לאחיו לאחר שיצא לפנסיה (פרוט' 25.1.16, עמ' 67 ש' 28-
18 עמ' 69 ש' 7). כן העיד הנתבע כי המנוח מעולם לא נהנה מפדיון העסק (שם, עמ' 81 ש' 31-
19 32) וכי העסק אינו פועל כבר כ-15 שנים (שם, עמ' 81, ש' 22-29).
- 20 134. הנתבע העיד כי כל הכנסתו של אביו המנוח מיום שהתובעת עברה לגור אתו הסתכמה
21 בפנסיה ממבטחים וקצבת ביטוח לאומי בסך של כ- 3,000 ₪ (עמ' 78 ש' 20-23; עמ' 81 ש'
22 21-2). כן העיד הנתבע כי הכספים הנ"ל היו מועברים בהוראת קבע לחשבון הנתבע והוא
23 היה נושא בכל הוצאותיו של המנוח, לרבות תשלום דמי השכירות (שם, עמ' 81, ש' 10-2).
- 24 135. הנתבע העיד כי הוא זה שטיפל עבור בתו ג' ברכישת הדירה והכספים לרכישתה ניתנו על ידי
25 סבתה של ג' מצד האם, פרט לסך של \$ 70,000 אשר הועברו מהמנוח כמתנה לג', נכדתו
26 (שם, עמ' 77 ש' 26 – עמ' 78 ש' 9; תצהיר הנתבע פסקה 38). כחיזוק לגרסת הנתבע לעניין
27 זה, הוצג העתק המחאה ע"ס 500,000 ₪ מיום 14.2.99 שנמשכה ע"י סבתה של ג' מצד האם
28 לטובת המוכרים מהם נרכשה הדירה ואישור מבנק XXXXXX לפיו 200,000 ₪ נוספים

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1 שולמו במזומן (נספח א' לתצהיר ג'). כן הוצגו האישורים בדבר ההעברות הבנקאיות
2 שהתבצעו מטעם המנוח, ע"ס כולל של \$70,000 (נספח ב' לתצהיר ג').
- 3 136. כן העידה ג' בחקירתה כי לאחר שהדירה נמכרה, הועברו כספי המכירה לחשבון הבנק שלה
4 (פרוט' 26.6.16, עמ' 164 ש' 14 – עמ' 165 ש' 11).
- 5 137. בנסיבות אלה, התובעת לא עמדה בנטל לסתור הרישום בפנקס המקרקעין ולהראות כי
6 הדירה היתה שייכת בפועל למנוח.
- 7 138. לעניין הבעלות בבית העסק "XXXXX", התובעת ממילא לא הביאה כל ראיה שיש בה
8 להעיד על הקשר שבין המנוח לבין העסק אלא מיקדה את טענותיה בדירה. משכך, אין בידי
9 לבדוק טענות לעניין זה.
- 10 139. יובהר, כי אף שהתובעת טענה באופן כללי לקיומם של נכסים נוספים כלשהם שהיו לכאורה
11 בבעלות המנוח חרף רישומם על שם צדדים שלישיים, הרי שבפועל התובעת לא העלתה כל
12 טענה קונקרטית בדבר נכס ספציפי כלשהו ועל כן לא ניתן להידרש לטענה ערטילאית זו.
- 13 **לסיכום**
- 14 140. התובעת לא עמדה בנטל להוכיח את היסודות עליהם מושתתת תביעתה.
- 15 141. התובענה נדחית.
- 16 142. חרף התוצאה אליה הגעתי, מצאתי לפסוק בנסיבות העניין הוצאות משפט מופחתות, שכן
17 מדובר בתובעת דלה באמצעים. בהכרעה בדבר גובה סכום הוצאות המשפט אשר יושת על
18 הצד שהפסיד בהליך, על בית המשפט לאזן בין שיקולים ואינטרסים שונים, כאשר אחד
19 מהם הינו זכות הגישה לערכאות שהינה זכות יסוד של הפרט (ע"א 733/95 ארפל אלומיניום
20 בע"מ נ' קליל תעשיות בע"מ, פ"ד נא(3)557; יורם רבין, "זכויות חברתיות מהספרה
21 הדיונית", בתוך יורם רבין ויובל שני (עורכים), זכויות כלכליות, חברתיות ותרבותיות
22 בישראל, 2004, 765).
- 23 143. פסיקת הוצאות משפט ריאליות או בסכום נכבד במקרה שלפניי, יוביל להרתעת יתר אשר
24 תוצאותיה עלולות להסתכם בחסימה דה פקטו של דלתות בית המשפט בפני מי שהפרוטה
25 אינה נמצאת בכיסו.
- 26 144. נוכח האמור, באיזון האינטרסים, מצאתי להעמיד את הוצאות המשפט בהן תישא התובעת
27 על סך של 10,000 ₪.
- 28 145. המזכירות תודיע ותסגור התיק.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 25714-09-10 א' נ' ב'

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ז, 04 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

איריס ארבל-אסל, שופטת

התביעה סגורה